

όνειρα απόδρασης
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

LIBRON
ΕΚΔΟΤΙΚΗ

όνειρα απόδρασης

πρώτη έκδοση, Δεκέμβριος 2018

© Copyright, LIBRON ΕΚΔΟΤΙΚΗ Ι.Κ.Ε.

Αθήνα, 2018

ISBN 978-618-83812-2-3

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως ο νόμος έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η καθ' οιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό, οπτικοακουστικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, μετάδοση, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Συλλογικό έργο - 5

Επιμέλεια κειμένων: Ελένη Γρομπανοπούλου

Επιμέλεια έκδοσης: Κλέλια Πάππου & Γιώργος Σπυράκης

Σελιδοποίηση & Σχεδιασμός Εξωφύλλου: Μιχάλης Ζούπας | www.zoupas.gr

Φωτογραφία εξωφύλλου: Κατερίνα Στριάκα

*Ακολουθήθηκαν οι υφολογικές, συντακτικές και ορθογραφικές προτιμήσεις
εκάστου συγγραφέα*

LIBRON Εκδοτική Ι.Κ.Ε.

Λουκιανού 25 & Χάρπτος

106-75 Αθήνα, Τ. 210-3314105

eMail: info@libron.gr • website: www.libron.gr

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

όνειρα απόδρασης

LIBRON

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Απολυτήριο σχολείου	17
Ονειρεύομαι	18
Μια φωτογραφία	19
Το δικό μου παραμύθι	22
Συναισθήματα	23
Πέρασε και το Πάσχα	25
Διαδρομή	29
Το πέταγμα	30
Γυναίκα	32
Μητέρα	33
Η μαμά στο χωράφι	34
Νανό (μητέρα)	35
Φιλία	37
Έρωτας	38
Αντίο	40
Όλα σε θυμίζουν, λατρεμένη μου	42
Γολγοθάς και Ανάσταση.....	43
Αγάπη, αυτό το μεγαλείο	44
Ταξίδι.....	45

ΑΝΔΡΕΣ

Αν είχα ακόμα μία μέρα.....	49
Δήθεν Άνθρωπος	50
Φυγή	51
Πόρτα	52
Η ζωή μετά τη φυλακή	54
Όνειρα	55
Θεσσαλονίκη	56
Ταξιδεύοντας	57

Παρελθόν	58
Ναυαγός	59
Απομόνωση	61
Ανύπαρκτη ψυχή	62
Εξομολόγηση	64
Το ομορφότερο ψέμα	65
«Παν μέτρο άριστον»	66
Ημερολόγιο	67
Πρώτη μέρα στο σχολείο	69
Οδός τρέλας	71
Έκπληξη	72
Τζέφρι	73
Πραγματικότητα	74
Ο γύρος του θανάτου με τα μάτια του Besnik	75
Τέταρτη μέρα ελευθερίας	77
Απολογισμός	78
Φωτογραφία	79
Φυγή	80
Πάθος	81
Φόβος	82
Αληθινή ιστορία	83
Δεν σου είπα σ' αγαπώ	85
Νεκρές εικόνες	86
Τα πιο δύσκολα βράδια	87
Για σας έχω πεθάνει	88
Δύσκολη απλότητα	90
Οι πεταλούδες ζουν μόνο μια μέρα	92

Αντί προλόγου

Τα κείμενα που εντάχθηκαν στο συγκεκριμένο βιβλίο ανήκουν στις έγκλειστες μαθήτριες και στους έγκλειστους μαθητές μας και είναι καρπός της δικής τους αποκλειστικά προσπάθειας κατά το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018. Για έκτη (6η) συνεχόμενη χρονιά το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Δημιουργική Γραφή» του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και το Τρίτο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Θεσσαλονίκης, το οποίο λειτουργεί στο Κατάστημα Κράτησης Διαβατών Θεσσαλονίκης, συνεργάστηκαν με εξαιρετικό τρόπο και έδωσαν την ευκαιρία σε ανθρώπους που βιώνουν τον εγκλεισμό να γράψουν, να δημιουργήσουν, να ονειρευτούν.

Οι μαθητές συμμετείχαν στα βιωματικά εργαστήρια δημιουργικής γραφής που πραγματοποιήθηκαν κάθε Τρίτη σε εβδομαδιαία βάση και για ολόκληρο το εκπαιδευτικό έτος 2017-2018 στον χώρο του σχολείου. Εμείς, στοχευμένα μέσα από τη δημιουργική διαδικασία, η οποία εμπεριέχει διάφορες εκπαιδευτικές πρακτικές και τεχνικές, συμβάλαμε στην κατάκτηση συγγραφικών δεξιοτήτων από μέρος τους.

Η έμπνευση δεν διδάσκεται, διδάσκονται όμως οι τρόποι για τη δημιουργία ενός πλαισίου που ευνοεί τη γέννησή της και την έκφρασή της. Οι μαθητές μας σε ένα τέτοιο πλαίσιο καλλιεργούν την κριτική σκέψη τους, η διάθεσή τους γίνεται δημιουργική και απελευθερώνουν τα στοιχεία εκείνα που οδηγούν τη γλώσσα σε αποκλίνουσες επιλογές, σε παρθενικές ενατενίσεις της πραγματικότητας και σε καινούριους δρόμους προσωπικής έκφρασης και γραφής.

Τα κείμενα των μαθητών εκφράζουν τον εσωτερικό τους κόσμο, μιλάνε για ανομολόγητους φόβους, πάθη και πόθους, αποτυπώνουν ενοχή, μεταμέλεια, ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Τους δίνουν την ευκαιρία να «συνομιλήσουν» με τα αγαπημένα τους πρόσωπα και να κρίνουν τα κακώς κείμενα της συνθήκης που βιώνουν. Το σχολείο για αυτούς δεν αποτελεί μόνο «μεροκάματα» –όπως συνηθίζουν να το αποκαλούν ορισμένοι–, αλλά συνιστά μια πραγματική διέξοδο απόδρασης από τα στενά όρια της φυλακής.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της προσπάθειας μάς κάνει να νιώθουμε περήφανοι για τους μαθητές μας και μας δίνει θάρρος και κίνητρο να συνεχίσουμε το έργο που ξεκίνησε πριν έξι χρόνια, η πρώην Διευθύντρια του Σχολείου μας κα Φιλιώ Μαρινοπούλου, σε συνεργασία με το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας «Δημιουργική Γραφή».

Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί τρία βιβλία με κείμενα των μαθητών: *Κλειδιά Ελευθερίας, #εξω_φυλλα* (LIBRON Εκδοτική. 2017), *Φυγής Ευκαιρία*.

Ευχαριστούμε από καρδιάς την Ελένη Γρομπανοπούλου, Υπεύθυνη της συγκεκριμένης Εκπαιδευτικής Δράσης και τη σημερινή Διευθύντρια του Σχολείου, κα Μαίρη Γκρίζου –χωρίς τη δική της συμβολή τίποτα δεν θα μπορούσε να γίνει–, αρωγό της όλης προσπάθειας και συνοδοιπόρο ζωής.

Τριαντάφυλλος Η. Κωτόπουλος

Επιστημονικά Υπεύθυνος του Προγράμματος,
Αναπληρωτής Καθηγητής-Ποιητής

Ελένη Β. Γρομπανοπούλου

Επιστημονικά Υπεύθυνη της Εκπαιδευτικής
Δράσης

Αντί εισαγωγικών

Το σχολείο μας, το Τρίτο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Θεσσαλονίκης, το οποίο στεγάζεται στο Κατάστημα Κράτησης Διαβατών Θεσσαλονίκης, μπήκε στον δέκατο τρίτο χρόνο λειτουργίας του. Κάθε χρόνο εμείς οι εκπαιδευτικοί τού σχολείου έχουμε κάποιες προσδοκίες, οι οποίες και ξεπερνιούνται λόγω της δημιουργικότητας και της ενεργούς συμμετοχής των μαθητών/τριών.

Ένας τομέας που πάντα μας εκπλήσσει ευχάριστα είναι τα έργα που παράγουν οι μαθητές/τριες μας στο πλαίσιο του προγράμματος της Δημιουργικής Γραφής, που οργανώνεται από το Μεταπτυχιακό Τμήμα Σπουδών «Δημιουργική Γραφή» του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας. Το πρόγραμμα διανύει τον έκτο του χρόνο και ευελπιστούμε να υπάρξει συνέχεια. Έλληνες και αλλοδαποί, άνθρωποι αποκομμένοι και αποκλεισμένοι για χρόνια από την εκπαίδευση, αποτυπώνουν στο χαρτί τις σκέψεις και τα όνειρά τους.

Το αποτέλεσμα της πορείας όλων αυτών των συγγραφικών αναζητήσεων είναι το βιβλίο «Όνειρα Απόδρασης» που κρατάτε στα χέρια σας, ένα βιβλίο που δεν γνωρίζει κάγκελα, πόρτες, σύνορα και περιορισμούς, αλλά μόνο μια αίσθηση ελευθερίας σκέψης, έκφρασης, συναισθημάτων και λόγου.

Αυτό είναι το τέταρτο βιβλίο που εκδίδεται με έργα των μαθητών/τριών μας.

Ευχαριστούμε τη ΓΓΝΓΔΒΜ για τη χρηματοδότηση έκδοσης του βιβλίου, τη ΜΚΟ Άρσις που ανέλαβε τον οργανωτικό τομέα υλοποίησης του Θερινού Σχολείου και όλους τους πολύτιμους συνεργάτες μας της Δημιουργικής Γραφής, φοιτητές του Προγράμματος και συμμετέχοντες, και ειδικά τον κ. Τριαντάφυλλο Η. Κωτόπουλο, Αναπληρωτή Καθηγητή, Επιστημονικά Υπεύθυνο του Προγράμματος και την κα Ελένη Γρομπανοπούλου, Επιστημονικά

Υπεύθυνη της Εκπαιδευτικής Δράσης.

Ευχαριστούμε, επίσης, τον συγγραφέα κ. Θωμά Κοροβίνη για τη συμμετοχή του στο πρόγραμμα, καθώς και τον μουσικό-τραγουδιστή κ. Δημήτρη Ζερβουδάκη, που αφιέρωσε με τους συνεργάτες του, «Αιντε Ψιλά Ψιλά», συναυλία στον προαύλιο χώρο της φυλακής, με την άδεια φυσικά του Διευθυντή του Καταστήματος Κράτησης Διαβατών κ. Αναστάσιο Παπαδόπουλο – συναυλία που οργανώθηκε για πρώτη φορά στις φυλακές των Διαβατών.

Μαίρη Γκρίζου

Διευθύντρια του 3ου Σ.Δ.Ε.
Θεσσαλονίκης (Φυλακές Διαβατών)

Ευχαριστίες

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όσους φοιτητές, καθηγητές, συγγραφείς, καλλιτέχνες και συνεργάτες του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Δημιουργική Γραφή» του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και Ε.Α.Π., συμμετείχαν σε αυτήν την προσπάθεια. Η συμμετοχή τους είναι εθελοντική και η προσφορά τού καθενός κατά τη διάρκεια των μαθημάτων ξεχωριστή. Όλοι μαζί ως μία ομάδα, αποτελούν για όλους εμάς πηγή έμπνευσης, δημιουργίας και μάθημα ζωής.

Συμμετείχαν: Κωτόπουλος Η. Τριαντάφυλλος, Βακάλη Π. Άννα, Αποστολίδης Μανώλης, Αρβανίτη Ιωάννα, Βουτσά Λούση, Γεωργιάδης Γιώργος, Γρομπανοπούλου Β. Ελένη, Ζερβουδάκης Δημήτρης, Καριπίδου Χριστίνα, Κοροβίνης Θωμάς, Κουρμπέτη Μαρία, Ματσουλιάδη Χριστίνα, Μυροφορίδης Αλέξανδρος, Ξενιτίδου Έλλη, Παπαχρήστου Έρη, Σαββίδου Μαρία, Στύλου Μαρία, Σταμνά Κατερίνα, Στριάκα Κατερίνα, Σωτηρίου Μαντώ, Τσίγγου Στέλλα, Τσουβελέκα Τόνια, Χλωπτσιούδης Δήμος, Ραφαέλα Βλάχου, Χαλβατζή Κωνσταντίνα, Χατζηευστρατίου Φωτεινή.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Απολυτήριο σχολείου

ΣΗΜΕΡΑ, ΠΗΡΑ ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ ΜΟΥ από το σχολείο. Νιώθω όχι ακριβώς καλά, αλλά ας πούμε καλά. Από το τίποτα, καλά. Στη φυλακή πήρα το απολυτήριο μου. Ποιος το φανταζόταν πως εγώ θα είχα απολυτήριο, και πού, στη φυλακή.

Έλεγα ότι θα έφευγα από εδώ. Τελικά, άκυρο.

Ένα όνειρο πως θα είμαι ξανά με τον γιο μου. Όλα ακυρώθηκαν. Δεν ξέρω τι θα γίνει και τι με περιμένει.

Λένε ότι όταν κάνεις όνειρα, ο Θεός γελάει. Αυτό είναι η αλήθεια.

Τώρα κάνω υπομονή μέχρι να έρθει εκείνη η ώρα να αποφυλακιστώ, να φύγω από εδώ μέσα.

Έχω βαρεθεί παρά πολύ, αλλά δεν ξέρω πού βρίσκω τη δύναμη.

Αλίκη

Ονειρεύομαι

Ονειρεύομαι πως ήμουν στο σπίτι μου
με τα κορίτσια και την αγάπη μου.
Ήταν πολύ όμορφα, δεν ήθελα να ξυπνήσω.
Όταν ξύπνησα ήμουν στη φυλακή.
Στενοχωρήθηκα πάρα πολύ.

Αναστασία

Όλα καταπράσινα, πανέμορφα, ο ήλιος καυτός.
Ξαφνικά όλα βαθύ μπλε, ο βυθός.
Ένας βυθός με κάγκελα στη λάσπη καρφωμένα,
γοργόνες γύρω γύρω, άλλες μόνες και άλλες
με τους μάγκες τους,
ψάχνουν χέρι απλωμένο και παρηγοριάς λόγια.
Παραπέρα σκυλόψαρα έτοιμα να τους κατασπαράξουν.
Σουτ! Μη μιλάς, μας ακούνε,
ό,τι και αν ακούγεται απ' τον βυθό,
εμείς θα παραμείνουμε γοργόνες και εσείς μάγκες.

Σ.Τ.

Μια φωτογραφία

Αδερφούλη μου

Έχω τη φωτογραφία σου μπροστά μου. Τη βλέπω, τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα, βαραίνουν. Προσπαθώ να μην κλάψω, πονάει όμως η καρδιά μου, πονάει η ψυχή μου.

Δεν μπορώ να σου μιλήσω, μπορώ να σου πω πως μου λείπεις πάρα πολύ. Θυμάμαι τις χαρούμενες μέρες για να μην κλαίω, να μην πονάω, να μην τρελαθώ.

Σ' αγαπώ.

Σβέτη

Δούδκα

Κάθομαι και βλέπω τη φωτογραφία σου. Η καρδιά μου χτυπάει δυνατά. Ομορφούλα μου, ψυχή μου, ζωή μου.

Σ' αγαπώ πολύ. Μακάρι να ήσουν δίπλα μου, αλλά είσαι μακριά.

Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ.

Σβέτη

Άγγελέ μου

Είσαι ό,τι πιο πολύτιμο έχω. Όμορφο αγόρι μου, κάθε φορά που κοιτάζω τη φωτογραφία σου σε θυμάμαι που έτρεχες να μου πεις πώς πέρασες στο σχολείο σου. Θυμάμαι που σε πήγαινα στο ποδόσφαιρο.

Τώρα δεν είμαι μαζί σου. Σ' αγαπώ πάρα πολύ και ξέρω πόσο μ' αγαπάς και εσύ. Για μένα είσαι το αγγελούδι μου με

τη χρυσή καρδιά.

Ομορφιά μου, τα μάτια σου λάμπουν σαν τη θάλασσα. Τα μαλλάκια σου στον καλοκαιρινό ήλιο χρυσίζουν, το χαμόγελό σου με τα όμορφα χειλάκια σου.

Σ' αγαπάω με όλη μου την καρδιά και την ψυχή μου. Η αγάπη μου φτάνει μέχρι τον ουρανό. Ουράνιο τόξο ύστερα από βροχή η λατρεία μου για σένα.

Σ' αγαπάω μέχρι τ' αστέρια που λάμπουν τη νύχτα στον ουρανό. Να σου πω μια λέξη μόνο, «σ' αγαπώ πολύ».

Ιωάννα

Κορούλα μου

Σήμερα γράφω για σένα. Μικρή μου, μοναδική μου. Κάθε μέρα κοιμάμαι και ξυπνάω με τη σκέψη σου, είσαι μέσα σε όλα τα όνειρά μου.

Από τότε που γεννήθηκες άλλαξες τη ζωή μου. Είμαι πολύ περήφανη για σένα, είσαι ολόκληρη η ζωή μου, η αναπνοή μου, τα χρώματα της ζωής.

Μου δίνεις δύναμη να παλέψω και να αντιμετωπίσω όλα τα εμπόδια, γιατί είσαι εσύ, γιατί υπάρχουν και βασιλεύεις εσύ, κορούλα μου μοναδική.

Εύχομαι να τελειώσει όσο πιο σύντομα γίνεται αυτό που ζω. Μην στενοχωριέσαι, σε λίγο θα επιστρέψω και θα είμαστε για πάντα μαζί. Δεν θα μας χωρίσει ποτέ κανείς.

Μικρούλα μου σ' αγαπώ πολύ.

Άντζι

Έχω έναν γιο, τον Μάριο Χρυσοβαλάντη.
Είναι όλη μου η ζωή. Τον αγαπώ πολύ.
Θέλω να είναι καλά για να είμαι κι εγώ.
Είμαι μακριά του, θέλω να τον κρατώ αγκαλιά
και να τον γεμίζω φιλιά.
Θα έρθει εκείνη η στιγμή που θα κοιμόμαστε και
θα ξυπνάμε ξανά μαζί.

Αλίκη

ΘΥΜΑΣΑΙ ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ εκείνη τη φωτογραφία στην
Κόμη (Ρούσια), μπροστά στην οικοδομή; Δίπλα στην Τάιζα.
Είχε πάρα πολύ χιόνι. Τι ωραία που ήτανε.
Ήμασταν εγώ, εσύ και ο αδερφός μου. Κρατούσες τα
χεράκια μας.
Ήμασταν πολύ ευτυχισμένοι. Με το ωραίο σου χαμό-
γελο, τα μακριά σου μαλλιά, με τη δύναμη και την ηρεμία,
έδειχνες ζεστασιά.

Σβέτη

Το δικό μου παραμύθι

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ. Εύχομαι κάθε μέρα να τελειώσει, γιατί με πονάει πολύ. Είναι ένας πόνος βαθύς που δεν μπορεί κανείς να τον καταλάβει, αν δεν τον ζήσει.

Κάθε βράδυ όταν κοιμάμαι φεύγω από τη φυλακή και ζω το δικό μου παραμύθι. Βρίσκομαι με τα παιδιά μου, με τα εγγόνια μου και τα βλέπω να γελάνε και να είναι χαρούμενα. Όταν όμως ξημερώνει και ανοίγω τα μάτια μου, βλέπω τον «εφιάλτη» μπροστά μου.

Εύχομαι να έρθει η ώρα που θα σβήσει ο εφιάλτης και θα έρθει το παραμύθι.

Θεοδώρα

Γνωριστήκαμε μια όμορφη μέρα σε λάθος μέρος.
Ο εφιάλτης που ζούμε ελπίζουμε να τελειώσει σύντομα
και από 'κεί και πέρα να ζήσουμε το αληθινό παραμύθι μας.
Δεν έχει σημασία το μέρος που γνωριστήκαμε,
αρκεί να μείνουμε η μία στη ζωή της άλλης.
Να παραμείνουμε φίλες,
να συνεχίσουμε να είμαστε κολλητές
και να είμαστε για πάντα μαζί.

Σβέτη - Αντζι

Συναισθήματα

ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ όταν είμαι μακριά από ό,τι δικό μου; Από ό,τι αγαπώ και μ' αγαπά; Η μόνη χαρά και παρηγοριά, οι αναμνήσεις του παρελθόντος και η φωνή μέσα μου, που πάντα μου φωνάζει «να γελάς και να χαίρεσαι, για ό,τι φεύγει και περνάει, που σου άφησε καημό και στενοχώρια».

Μεγάλος ο θυμός και η οργή μου για κάποιους ανθρώπους, αλλά πιο πολύ για τον εαυτό μου, που τους επέτρεψε να μου φερθούν όπως μου φέρθηκαν. Ένα ηφαίστειο που παρασέρνει τα πάντα στο πέρασμά του, καίει και καταστρέφει τα πάντα. Όλα τα άσχημα αλλά και τα όμορφα. Η διαφορά ανάμεσα σε σένα και σε μένα; πως η δική μου λάβα κρατάει ελάχιστα.

Δεν με νοιάζει τίποτα αυτή τη στιγμή.

Μπορεί και να μην έχω ρούχα να φορέσω αύριο, αλλά δεν με νοιάζει.

Μπορεί και να μην έχω κούπα να πιω καφέ το απόγευμα, αλλά δεν με νοιάζει.

Βαριέμαι για οτιδήποτε.

Θέλω μόνο να σε σκέφτομαι!

Σ.Τ.

Βαριέμαι σήμερα, δεν έχω όρεξη για τίποτε.
Έξω ο καιρός είναι χάλια και η ώρα δεν περνάει.
Βαριέμαι!

Ιωάννα

Πέρασε και το Πάσχα

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ, κι εγώ ακόμα βρίσκομαι στη φυλακή.

Υπομονή και πάλι υπομονή. Τα ίδια και πάλι τα ίδια.

Καφές, τσιγάρο, βαρεμάρα.

Θα βρίσκομαι εδώ και τον Μάη. Η αδερφή μου εδώ, ο γαμπρός μου και ο άντρας μου εδώ. Μάλλον καλοπερνάμε και μπαινοβγαίνουμε.

Έχεις τζάμπα ΔΕΗ, τζάμπα νερό και το καλύτερο –μην ξεχάσω– ησυχία πολλή.

Πού θα τα βρεις όλα αυτά;

Αλίκη

ΒΑΡΕΘΗΚΑ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, βαρέθηκα τα τηλέφωνα, βαρέθηκα να πονάω, βαρέθηκα να κοιμάμαι.

Θυμώνω με τον εαυτό μου, θυμώνω με τη φίλη μου, θυμώνω με το παιδί μου.

Στενοχωριέμαι για αυτά που περνάω.

Χαίρομαι παρ' όλα αυτά τη ζωή. Είναι ωραία να ζεις, να γελάς.

Ένα σύννεφο είναι πάνω από τη ζωή μου, αλλά θα περάσει, θα βγει ο ήλιος.

Αλίκη

ΕΙΜΑΙ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ.

Κάθομαι και περιμένω πότε θα έρθει η στιγμή να βγω από εδώ μέσα.

Η ζωή μου περνά μες στη φυλακή. Θέλω να φύγω μακριά,

να πετάξω σαν ένα πουλί, να μη θυμάμαι τίποτε.

Να μη σκέφτομαι. Μόνο προβλήματα, ένας κόσμος
χάος.

Κάθε μέρα τα ίδια και τα ίδια.

Δεν αλλάζει τίποτα, όλα παραμένουν ίδια.

Αλίκη

ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΟΥ ΣΕ ΛΙΓΟ θα τελειώσω τη φυλακή μου.

Θα πάω έξω και θα είμαι χαρούμενη που θα μπορέσω να
δω τα παιδιά μου. Επιτέλους, θα τελειώσει το βασανιστήριό
μου.

Επιτέλους λευτεριά!

Ιωάννα

Και μόνο που δεν σε βλέπω
και μόνο που δεν σ' ακούω,
μέσα μου έχω τόσο θυμό
που δεν ξέρω τι να κάνω.

Ιωάννα

Ήλιος, ανθίζει η ψυχή,
αέρας φυσάει, πονάει η καρδιά,
δάκρυα κυλούν, όπως το σύννεφο που βρέχει,
τρέχω, τρέχω να προλάβω,
το τρένο της καινούριας μου ζωής.

Θεοδώρα

Καθόμαστε, μιλάμε, γελάμε.
Βλέπουμε από εδώ, από εκεί,
όλα είναι στα σκοτάδια.

Τι να κάνουμε;
Πρέπει να χαιρόμαστε, γιατί
πάντα υπάρχει ελπίδα.
Γελάμε για τα χάλια μας.
Καλύτερα να γελάμε,
καλύτερα να χαιρόμαστε
παρά να λυπόμαστε.

Σβέτη

Ξύπνησα το πρωί, με φώναξε η γραμματέας,
υπέγραψα, έβαλα την υπογραφή μου,
Φεύγω, κορίτσια! Φεύγω και χαίρομαι τόσο πολύ.

Σβέτη

Έρχεται μπόρα, το νιώθω.
Βροχή, συννεφιά είναι η ψυχή του ανθρώπου.
Μία άβυσσος.
Όλα τελειώνουν όταν βγαίνει ο ήλιος και
ζεσταίνει τα κορμιά, τις ψυχές.
Έρχεται ένα καλύτερο αύριο.

Θεοδώρα

Είμαι πολύ στενοχωρημένη,
η φίλη μου φεύγει, έτσι λέει ο νόμος.
Δεν θέλω να φύγει.
Στενοχωριέμαι.

Σβέτη

Θέλω να πω πολλά, αλλά δεν μπορώ.
Θέλω να τα πω όλα, αλλά δεν πρέπει.
Σ' αγαπώ. Αυτό είναι πολύ.
Σ' αγαπώ. Αυτό είναι όλα.
Εγώ είπα πολλά.
Εγώ τα είπα όλα.
Και τώρα σωπαίνω.
Σωπαίνω και περιμένω.

Σβέτη

Υπομονή
Δύναμη
Όλα θα περάσουν
Σύντομη αποφυλάκιση σε όλες μας.

Σβέτη

Διαδρομή

ΗΜΟΥΝ ΑΘΗΝΑ. Με πήγαν στις φυλακές των Διαβατών στη Θεσσαλονίκη. Μετά ήρθε το δικαστήριο. Άκουσα την απόφαση, αλλά δεν το έβαλα κάτω.

Οι νύχτες με τρελαίνουν στη φυλακή. Τηλεφωνώ στον Μάριο και παίρνω δύναμη. Ζω μόνο για αυτόν.

Μια μέρα βγήκα και πήγα στον πεθερό μου, κατέρρευσα. Γύρισα στη φυλακή.

Νιώθω ένα σκοτάδι στην ψυχή μου. Είμαι ζωντανή νεκρή.

Θέλω να δω τον άντρα μου, μου λείπει. Το παιδί μου, η καρδιά μου γίνεται κομμάτια.

Θα πεθάνω. Τι θα κάνω Θεέ μου.

Δώσε μου δύναμη ν' αντέξω όλη αυτή τη ζωή.

Το αφιερώνω σε όλα τα κορίτσια της φυλακής.

Το αφιερώνει η Άννα στην Τερέζα, στον Μάριο και στη Γαρδένια, στην Πάπικο, στην Κατερίνα.

Αλίκη

Κυκλοφορεί από τη LIBRON Εκδοτική

#εξω_φυλλα | Συλλογικό έργο

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Δημιουργική Γραφή» του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας σε συνεργασία με το Τρίτο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Θεσσαλονίκης, το οποίο στεγάζεται στο Κατάστημα Κράτησης Διαβατών Θεσσαλονίκης, πραγματοποίησε για μια ακόμα χρονιά σειρά μαθημάτων δημιουργικής γραφής κατά τη διάρκεια του εκπαιδευτικού έτους 2015-2016.

Τα κείμενα που παρήχθησαν είναι ειλικρινείς εικόνες του εσώτερου κόσμου των μαθητών, αλλά και ιστορίες μυθοπλασίας που συνέθεσαν κατά τη διάρκεια των συναντήσεών μας.